

**ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΕΣ ΟΙ ΠΕΡΙΚΟΠΕΣ ΑΠΟΔΟΧΩΝ ΤΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΤΩΝ
ΕΝΟΠΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΚΑΙ ΣΩΜΑΤΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ – ΚΡΙΣΙΜΕΣ
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΝΑΓΚΑΙΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ**

Κυριάκου Κόκκινου – Δικηγόρου παρ' Αρείω Πάγω

Μέλους Εκτελεστικής Γραμματείας του ΚΙ.Ε.ΣΥ.

Με τις υπ' αριθμούς 2193/2014, 2195/2014 και 2196/2014 αποφάσεις της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας έγινε δεκτό ότι οι μεταβολές στις αποδοχές του προσωπικού των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας, οι οποίες έλαβαν χώρα με τις διατάξεις των περιπτώσεων 13-37 της υποπαραγράφου Γ1 της παραγράφου Γ του άρθρου πρώτου του Ν. 4093/2012, είναι αντισυνταγματικές.

Ολόκληρη η απόφαση της Ολομέλειας του ΣΤΕ 2193/2014 [230393477-APOFASH-StE-2193-2014-olom-sl190614-n2](#).

Σημαντικά τμήματα από τις σκέψεις του Δικαστηρίου:

...

10. Επειδή, από τις ανωτέρω μνημονευόμενες διατάξεις συνάγεται ότι η αποστολή των ενόπλων δυνάμεων, όπως εξειδικεύεται από τους εκτελεστικούς του άρθρου 45 του Συντάγματος νόμους, συνίσταται στη διασφάλιση της εθνικής άμυνας, έννοια στην οποία περιλαμβάνεται η διαφύλαξη της εθνικής ανεξαρτησίας, η προάσπιση της εδαφικής ακεραιότητας της χώρας, η προστασία των ελλήνων πολιτών έναντι εξωτερικών επιθέσεων και απειλών και η εν γένει υποστήριξη των εθνικών συμφερόντων, σκοπών, δηλαδή, που, ως εκ της φύσεώς τους, συνάπτονται άμεσα με την ίδια την κρατική υπόσταση. Έμμεση αναγνώριση της αποστολής αυτής αποτελεί, εξάλλου, και η εκ του Συντάγματος ανάθεση της αρχηγίας των ενόπλων δυνάμεων στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, ο οποίος απονέμει τους βαθμούς στα στελέχη τους.

...

11. Επειδή, από τις ίδιες διατάξεις συνάγεται περαιτέρω ότι αντιστάθμισμα των ανωτέρω απαγορεύσεων και περιορισμών και των ειδικών συνθηκών εργασίας των στρατιωτικών των ενόπλων δυνάμεων και των σωμάτων ασφαλείας, οι οποίες συνεπάγονται αυξημένους κινδύνους για τη ζωή και τη σωματική τους ακεραιότητα, αλλά και αναγνώριση της σημασίας της αποστολής που επιτελούν, αποτελεί η ιδιαίτερη μισθολογική μεταχείρισή τους, την οποία διαχρονικώς τους επιφύλαξε ο κοινός νομοθέτης. Η ευνοϊκή αυτή μεταχείριση δεν είναι ανάλογη με εκείνη των αμέσων πολιτειακών οργάνων του Κράτους, η οποία θεμελιώνεται στο άρθρο 26 του Συντάγματος και, στη συνέχεια, όσον αφορά τους δικαστικούς λειτουργούς, κατοχυρώνεται και ρητώς στο άρθρο 88 παρ.2 αυτού, το οποίο επιτάσσει την χορήγηση σ'αυτούς, με ειδικό νόμο, αποδοχών αναλόγων προς το λειτούργημά τους και τουλάχιστον ίσων προς τις αποδοχές των αντιστοίχων προς τους δικαστικούς λειτουργούς οργάνων των άλλων δύο λειτουργιών, αλλά, όσον αφορά τους στρατιωτικούς και τους υπαλλήλους των σωμάτων ασφαλείας η ευνοϊκή μισθολογική μεταχείρισή τους απορρέει εμμέσως εκ της ιδιαίτερης σημασίας της εκ του Συντάγματος αποστολής τους που δικαιολογεί, εξάλλου, και τις συνταγματικές απαγορεύσεις και τους ειδικούς περιορισμούς των ατομικών δικαιωμάτων τους, σύμφωνα με όσα έχουν εκτεθεί στην προηγούμενη σκέψη. Ειδικότερα, η αρχή της ιδιαίτερης μισθολογικής μεταχείρισεως των στρατιωτικών εγγυάται την διαμόρφωση του ύψους των αποδοχών τους με κριτήρια όχι μόνον τον κλάδο, τον βαθμό ή τα καθήκοντα του υπαλλήλου αλλά την λήψη υπόψη και κριτηρίων όπως οι ιδιαίτερες συνθήκες ασκήσεως και η επικινδυνότητα του επαγγέλματός τους ώστε οι αποδοχές τους να είναι επαρκείς για αξιοπρεπή διαβίωση και ανάλογες της σημασίας της αποστολής τους για το Κράτος, προκειμένου, συγχρόνως, να αποτρέπονται η εξυπηρεσιακή απασχόλησή τους και δη σε τομείς που ιδιαιτέρως εξυπηρετούνται από την στρατιωτική ή αστυνομική τους ιδιότητα (φύλαξη προσώπων, επιχειρήσεων κ.λ.π.), καθώς και οι συνδεόμενοι με την άσκηση των καθηκόντων τους ηυξημένοι κίνδυνοι διαφθοράς. Το δε ύψος των αποδοχών της ηγεσίας των σωμάτων αυτών και των υπηρετούντων στους ανώτατους βαθμούς πρέπει να διαμορφώνεται αναλόγως και του κύρους του βαθμού τους και των ευθυνών των καθηκόντων τους τόσο σε καιρό ειρήνης όσο και πολέμου, λόγω, εξάλλου, και της αυστηρής ιεραρχικής δομής των στρατιωτικών σωμάτων. Συνεπώς, η υποχρέωση τηρήσεως από τον κοινό νομοθέτη της απορρέουσας εμμέσως από τις διατάξεις των άρθρων 45, 23 παρ.2 και 29 παρ.3 του Συντάγματος, αρχής της ιδιαίτερης μισθολογικής μεταχείρισεως των στρατιωτικών αποτελεί μία πρόσθετη θεσμική εγγύηση που εξασφαλίζει την αποτελεσματική εκπλήρωση της αποστολής των ενόπλων δυνάμεων και των σωμάτων ασφαλείας μέσω της ενισχύσεως του ηθικού των στελεχών τους, αλλά και δικαίωμα των στρατιωτικών, λόγω των συνταγματικών απαγορεύσεων και περιορισμών, στους οποίους υπόκεινται και της επικινδυνότητας των καθηκόντων τους. Και ναι μεν στο πλαίσιο της ασκούμενης οικονομικής πολιτικής και κατ'εκτίμηση των εκάστοτε κρατουσών οικονομικών και κοινωνικών συνθηκών ο κοινός νομοθέτης δύναται να προβεί σε μείωση του βασικού μισθού ή και των επιδομάτων των στρατιωτικών των ενόπλων δυνάμεων και των σωμάτων ασφαλείας, δεδομένου, μάλιστα, ότι από καμία συνταγματική διάταξη ή αρχή δεν κατοχυρώνεται δικαίωμα σε αποδοχές συγκεκριμένου ύψους, όμως η μεταβολή του μισθολογικού καθεστώτος των στρατιωτικών με τέτοιας φύσεως ή εκτάσεως μείωση των αποδοχών, που να επιφέρει ανατροπή του έως τότε ισχύοντος μισθολογικού καθεστώτος, δεν μπορεί να γίνει χωρίς να έχει προηγουμένως εκτιμηθεί το δημοσιονομικό όφελος, σε σχέση με τις επιπτώσεις, που η μείωση αυτή μπορεί να έχει στην λειτουργία των ενόπλων αυτών σωμάτων, καθώς και αν η μείωση

είναι αναγκαία ή θα μπορούσε να αναπληρωθεί με άλλα μέτρα ισοδύναμου αποτελέσματος, με μικρότερο κόστος για το προσωπικό των ενόπλων δυνάμεων και των σωμάτων ασφαλείας. Η υποχρέωση αυτή, η οποία ισχύει, κατ' αρχήν, για κάθε σημαντική μείωση αποδοχών, η οποία στρέφεται κατά συγκεκριμένης κατηγορίας υπαλλήλων ή λειτουργιών του Δημοσίου, καθίσταται εντονότερη στην περίπτωση των στρατιωτικών, υπέρ των οποίων ο νομοθέτης έχει, σύμφωνα με όσα ανωτέρω έχουν εκτεθεί, υποχρέωση, κατά τον προσδιορισμό του ύψους των αποδοχών τους, να λαμβάνει υπόψη, εκτός από τα συνήθη κριτήρια, και τις ιδιαίτερες συνθήκες ασκήσεως και την επικινδυνότητα του επαγγέλματός τους, καθώς και την επιτασσομένη αποκλειστική αφιέρωση στο επάγγελμα αυτό, ώστε οι αποδοχές τους να είναι επαρκείς για αξιοπρεπή διαβίωση και ανάλογες της σημασίας της αποστολής τους. Στο αρμόδιο δε δικαστήριο επιφυλάσσεται ο έλεγχος της συνταγματικότητας των σχετικών διατάξεων, από την άποψη της λήψεως υπόψη από τον νομοθέτη, στην συγκεκριμένη περίπτωση, των ως άνω νομίμων κριτηρίων και όχι άλλων προδήλως απροσφόρων, έλεγχος πάντως που είναι οριακός. (πρβλ. Σ.τ.Ε. Ολομ. 3443/1998, καθώς και Σ.τ.Ε. 119, 545/2001, 1333/2000).

....

14. Επειδή, περαιτέρω με τις διατάξεις των περιπτώσεων 13-36 της υποπαραγράφου Γ.1 (με τίτλο «ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΤΟΜΕΑ») της παραγράφου Γ (με τίτλο «ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ ΓΕΝΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ») του άρθρου πρώτου του ανωτέρω ν. 4093/2012 επήλθαν μειώσεις σε όλα τα χαρακτηρισθέντα από τον νομοθέτη ως «ειδικά μισθολόγια», με βάση τα οποία αμείβονται διάφορες κατηγορίες λειτουργιών και υπαλλήλων. Ειδικότερα, με τις περιπτώσεις 31-33 της ως άνω υποπαραγράφου τροποποιήθηκαν οι διατάξεις των άρθρων 50 και 51 του ν. 3205/2003 και μειώθηκαν οι αποδοχές των στελεχών των ενόπλων δυνάμεων και των σωμάτων ασφαλείας, με τη μείωση του βασικού μισθού του ανθυπολοχαγού και των αντίστοιχων βαθμών, τη μείωση των συντελεστών βάσει των οποίων καθορίζονται οι βασικοί μισθοί των λοιπών βαθμών και τη μείωση των προβλεπόμενων επιδομάτων και αποζημιώσεων.

Με τις ίδιες διατάξεις, τροποποιήθηκαν οι διατάξεις κοινών υπουργικών αποφάσεων

8002/32/122-α/6.9.2007 (Β' 1803) και 2/2381/0022/5.5.2009 (Β' 928), με τις οποίες είχαν καθορισθεί, κατ' εφαρμογήν της παραγράφου Α8 του άρθρου 51 του ν. 3205/2003, τα επιδόματα επιχειρησιακής ετοιμότητας του ένοπλου προσωπικού της Ε.Λ.Α.Σ. και του Λ.Σ.-ΑΚΤ. Ειδικότερα, στις διατάξεις των ως άνω περιπτώσεων ορίσθηκαν τα ακόλουθα: «31. α. Οι παράγραφοι 2 και 3 του άρθρου 50 του ν. 3205/2003 αντικαθίστανται από 1.8.2012 ως εξής: '2. Οι συντελεστές προσδιορισμού των βασικών μισθών της παραγράφου 1 είναι οι εξής: Αρχηγός Γενικού Επιτελείου Εθνικής Άμυνας (Α/ Γ.Ε.ΕΘ.Α.) 2,14. Αρχηγός Γενικού Επιτελείου Στρατού, Ναυτικού, Αεροπορίας (Α/ Γ.Ε.Σ., Γ.Ε.Ν., Γ.Ε.Α.), Ελληνικής Αστυνομίας, Πυροσβεστικού και Λιμενικού Σώματος 1,94. Γενικός Επιθεωρητής Στρατού, Διοικητής 1ης Στρατιάς, Αρχηγός Στόλου και Αρχηγός Τακτικής Αεροπορίας 1,81. Αντιστράτηγος και αντίστοιχοι 1,69. Υποστράτηγος και αντίστοιχοι 1,60. Ταξίαρχος και αντίστοιχοι 1,50. Συνταγματάρχης και αντίστοιχοι 1,31. Αντισυνταγματάρχης και αντίστοιχοι 1,18. Ταγματάρχης και αντίστοιχοι 1,11. Λοχαγός και αντίστοιχοι 1,06. Υπολοχαγός και αντίστοιχοι 1,04. Ανθυπολοχαγός και αντίστοιχοι 1,00.

Ανθυπασπιστής και αντίστοιχοι 0,94. Αρχιλοχίας και αντίστοιχοι 0,91. Επιλοχίας και αντίστοιχοι 0,88. Λοχίας και αντίστοιχοι 0,82. Δεκανέας και αντίστοιχοι 0,57. Μόνιμος Στρατιώτης και Αστυφύλακας που δεν έχει εκπληρώσει τις στρατιωτικές του υποχρεώσεις 0,32. 3. Για τη διαμόρφωση των βασικών μισθών ο μηνιαίος βασικός μισθός του Ανθυπολοχαγού και αντιστοίχων ορίζεται σε οκτακόσια εβδομήντα πέντε ευρώ (875 €)". β. Οι παράγραφοι 3 έως και 8α του άρθρου 51 του ν. 3205/2003 αντικαθίστανται από 1.8.2012 ως εξής: "3. Εξομάλυνσης μισθολογικών διαφορών, ποσού εκατό ευρώ (100 €) για όλους τους στρατιωτικούς εν γένει. Για τους έγγαμους χωρίς τέκνα, που αναγνωρίζονται ως προστατευόμενα μέλη της οικογένειας για τον προσδιορισμό του φόρου εισοδήματος, το ανωτέρω ποσό ορίζεται σε εκατόν πενήντα ευρώ (150 €). Για έγγαμους ή διαζευγμένους ή σε διάσταση ή σε χηρεία ή άγαμους οι οποίοι έχουν τέκνα, που αναγνωρίζονται ως προστατευόμενα μέλη της οικογένειας για τον προσδιορισμό του φόρου εισοδήματος, το ποσό του επιδόματος αυτού ορίζεται σε διακόσια ευρώ (200). Σε περίπτωση συζύγων που αμείβονται και οι δύο με τις διατάξεις του παρόντος, τα προστατευόμενα μέλη οικογένειας (τέκνα) λαμβάνονται

υπόψη μόνο για τον έναν εξ αυτών. Στη βάση υπολογισμού των μηνιαίων αποδοχών των μαθητών των παραγωγικών σχολών των Ενόπλων Δυνάμεων, καθώς και των Εφέδρων και των Δοκίμων Εφέδρων Αξιωματικών των Ενόπλων Δυνάμεων, το επίδομα εξομάλυνσης ορίζεται σε εκατό ευρώ (100). 4. Ειδικής απασχόλησης για την Εθνική Άμυνα, Δημόσια Τάξη και Ασφάλεια: α. Για τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων ορίζεται, κατά περίπτωση, ως εξής: i. Για ανώτατους αξιωματικούς σε διακόσια πενήντα ευρώ (250€) και για λοιπούς αξιωματικούς και ανθυπασπιστές σε εκατόν εβδομήντα ευρώ (170€). ii. Για υπαξιωματικούς και μόνιμους στρατιώτες σε εκατόν τριάντα ευρώ (130 €). β. Για το αστυνομικό προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας, καθώς και για το προσωπικό του Πυροσβεστικού και Λιμενικού Σώματος που ορίζεται

....

15. Επειδή, με τις ανωτέρω διατάξεις του ν. 4093/2012, επήλθαν, όπως προκύπτει και από την συνοδεύουσα τον νόμο αυτό έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους (179/38/2012), οι εξής μεταβολές στις αποδοχές των στρατιωτικών των ενόπλων δυνάμεων και των υπαλλήλων των σωμάτων ασφαλείας: Α. ο μεικτός βασικός μισθός: του Αρχηγού Γ.Ε.ΕΘ.Α. διαμορφώνεται στα 1.873 ευρώ (από 2.337) με συντελεστή επί του βασικού μισθού του Ανθυπολοχαγού 2,14 (από 2,50), του Αρχηγού ΓΕΣ, ΓΕΝ, ΓΕΑ, ΕΛΑΣ,ΛΣ διαμορφώνεται στα 1.698 ευρώ (από 2.068) με συντελεστή 1,94 (από 2,30), του Γενικού Επιθεωρητή Στρατού, Διοικητή 1ης Στρατιάς, Αρχηγού Στόλου και Αρχηγού τακτικής Αεροπορίας διαμορφώνεται στα 1.584 ευρώ (από 1.888) με συντελεστή 1,81 (από 2,10), του Αντιστρατήγου και αντιστοίχων διαμορφώνεται στα 1.479 ευρώ (από 1.753) με συντελεστή 1,69 (από 1,95), του Υποστρατήγου και αντιστοίχων διαμορφώνεται στα 1.400 ευρώ (από 1.645) με συντελεστή 1,60 (από 1,83), του Ταξιάρχου και αντιστοίχων διαμορφώνεται στα 1.313 ευρώ (από 1.510) με συντελεστή 1,50 (από 1,68), του Συνταγματάρχη και

αντιστοίχων διαμορφώνεται στα 1.146 ευρώ (από 1.295) με συντελεστή 1,31 (από 1,44), του Αντισυνταγματάρχη και αντιστοίχων διαμορφώνεται στα 1.033 ευρώ (από 1.151) με συντελεστή 1,18 (από 1,28), του Ταγματάρχη και αντιστοίχων διαμορφώνεται στα 971 ευρώ (από 1.070) με συντελεστή 1,11 (από 1,19), του Λοχαγού και αντιστοίχων διαμορφώνεται στα 928 ευρώ (από 1.016) με συντελεστή 1,06 (από 1,13), του Υπολοχαγού και αντιστοίχων διαμορφώνεται στα 910 (από 971) με συντελεστή 1,04 (από 1,08), του Ανθυπολοχαγού και αντιστοίχων διαμορφώνεται στα 875 ευρώ (από 899) με συντελεστή 1,00 (από 1,00), του Ανθυπασπιστή και αντιστοίχων διαμορφώνεται στα 823 ευρώ (από 863) με συντελεστή 0,94 (από 0,96), του Αρχιλοχία και αντιστοίχων διαμορφώνεται στα 796 ευρώ (από 836) με συντελεστή 0,91 (από 0,93), του Επιλοχία και αντιστοίχων διαμορφώνεται στα 770 ευρώ (από 800) με συντελεστή 0,88 (από 0,89), του Λοχία και αντιστοίχων διαμορφώνεται στα 718 ευρώ (από 683) με συντελεστή 0,82 (από 0,76), του Δεκανέα και αντιστοίχων διαμορφώνεται στα 499 ευρώ (από 512) με συντελεστή 0,57 (από 0,57), και του Μόνιμου Στρατιώτη και Αστυφύλακα που δεν έχει εκπληρώσει τις στρατιωτικές του

υποχρεώσεις διαμορφώνεται στα 280 ευρώ (από 288) με συντελεστή 0,32 (από 0,32).
Β. Αντιστοίχως τα επιδόματα: α) εξομάλυνσης διαμορφώνεται, ανάλογα με την

οικογενειακή κατάσταση του δικαιούχου, μεταξύ 100 και 200 ευρώ (από 111 - 226), β) ειδικής απασχόλησης για τους ανώτατους αξιωματικούς διαμορφώνεται στα 250 ευρώ (από 338), για τους λοιπούς αξιωματικούς ενόπλων δυνάμεων διαμορφώνεται στα 170 ευρώ (από 192), για τους υπαξιωματικούς και μονίμους στρατιώτες ενόπλων δυνάμεων διαμορφώνεται στα 130 ευρώ (από 146,45), για τους ανώτατους αξιωματικούς ΕΛ.ΑΣ. και Λ.Σ. διαμορφώνεται στα 225 ευρώ (από 311), για τους λοιπούς αξιωματικούς και ανθυπαστυνόμους ΕΛ.ΑΣ. και Λ.Σ. διαμορφώνεται στα 155 ευρώ (από 175,6), για τους υπαξιωματικούς και αστυφύλακες ΕΛ.ΑΣ και Λ.Σ. διαμορφώνεται στα 115 ευρώ (από 130,43) , γ) υψηλής θέσης ή αυξημένης ευθύνης ορίζεται σε ποσά από 26 έως 535 ευρώ ανάλογα με τον βαθμό (από 29,15 έως 713,26), δ) ευθύνης Διοίκησης ορίζεται σε ποσά από 28 έως 95 ευρώ ανάλογα με το βαθμό (από 25 έως 119), ε) αυξημένης επιχειρησιακής ετοιμότητας αξιωματικών και υπαξιωματικών ενόπλων δυνάμεων στο ποσό των 43 ευρώ (από 59), στ) ειδικών συνθηκών για τα στελέχη ενόπλων δυνάμεων και ένστολο προσωπικό ΕΛ.ΑΣ και Λ.Σ.

ορίζεται στο ποσό των 65 ευρώ (από 72), ζ) επίδομα αυξημένης επιχειρησιακής ετοιμότητας για το ένστολο προσωπικό ΕΛ.ΑΣ και Λ.Σ. μειώνεται από 2,93 ευρώ σε 2,60 η αποζημίωση για κάθε ώρα νυχτερινής απασχόλησης και μέχρι 64 ώρες το μήνα, τέλος η) τα έξοδα παράστασης για τον Αρχηγό ΓΕΕΘΑ διαμορφώνονται στα 350 ευρώ (από 433,14) , για τους Αρχηγό ΓΕΣ, ΓΕΑ, ΓΕΝ και Αρχηγούς ΕΛ.ΑΣ. και Λ.Σ. διαμορφώνεται στα 215 ευρώ (από 263,93) και για τους Γενικό Επιθεωρητή Στρατού, Διοικητή 1ης Στρατιάς κ.λ.π. διαμορφώνεται στα 150 ευρώ (από 175,68). Αντίστοιχες μειώσεις υπέστησαν οι απόστρατοι και οι συνταξιούχοι αστυνομικοί και λιμενικοί λόγω της, κατά τα προεκτεθέντα, συνδέσεως των συντάξιμων αποδοχών τους με τις αποδοχές των εν ενεργεία στελεχών των ενόπλων δυνάμεων και των σωμάτων ασφαλείας (βλ. άρθρο 34 του Συνταξιοδοτικού Κώδικα).

16. Επειδή, από τα εκτεθέντα στις σκέψεις 13 έως 16 προκύπτει ότι με τις διατάξεις των περιπτώσεων 13-37 της υποπαραγράφου Γ1 της παραγράφου Γ του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, οι οποίες θεσπίστηκαν από τη Βουλή των Ελλήνων κυριαρχικώς (πρβλ. ΣΤΕ 668/2012 Ολ., 1116/2014 Ολ.), ο νομοθέτης, αφού διαπίστωσε ότι η οικονομική ύφεση συνεχίζεται και ότι η χώρα εξακολουθεί να έχει «συνεχή προβλήματα με τη φορολογική συμμόρφωση», την είσπραξη ληξιπρόθεσμων οφειλών και την προώθηση των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων, αποφάσισε να λάβει και πάλι, μεταξύ άλλων, ως άμεσο μέτρο για την αντιμετώπιση της παρατεταμένης οικονομικής και δημοσιονομικής κρίσης την περαιτέρω μείωση των αποδοχών των μισθοδοτούμενων από το δημόσιο βάσει "ειδικών" μισθολογίων υπαλλήλων και λειτουργών. Αν και καθένα από τα "ειδικά" αυτά μισθολόγια αφορούσε διαφορετική κατηγορία λειτουργών ή υπαλλήλων, με απολύτως διακεκριμένα καθήκοντα και αποστολή, ο νομοθέτης τα αντιμετώπισε συλλήβδην ως ένα ενιαίο οικονομικό μέγεθος, το οποίο έπρεπε, υπολογιζόμενο ως σύνολο, να μειωθεί κατά ποσοστό 10% στο πλαίσιο

της επιχειρούμενης μείωσης του δημοσιονομικού ελλείμματος και του δημοσίου χρέους.

Από τα δεδομένα αυτά, τα οποία επιβεβαιώνονται, άλλωστε, και από τις προπαρασκευαστικές εργασίες ψηφίσεως του ν. 4093/2012 συνάγεται, περαιτέρω, ότι ο νομοθέτης, χωρίς να λάβει υπόψη τους λόγους για τους οποίους είχε θεσπισθεί ιδιαίτερο μισθολόγιο για καθεμία από τις εν λόγω κατηγορίες λειτουργών ή υπαλλήλων και το οποίο, για ορισμένες εξ αυτών, συνδέεται με την άσκηση της εκ του Συντάγματος κρατικής τους αποστολής, προέβη σε μείωση των "ειδικών" μισθολογίων, αποδίδοντας σημασία, για τον καθορισμό του ύψους της μείωσης σε κάθε μισθολόγιο και σε κάθε βαθμό εντός του αυτού μισθολογίου, αποκλειστικώς και μόνον στο μαθηματικό ύψος των έως τότε χορηγουμένων αποδοχών. Με βάση το κριτήριο αυτό ο νομοθέτης θέσπισε μεγαλύτερο ποσοστό μείωσης (άνω δηλαδή του 10%, το οποίο εξελήφθη ως μέσος όρος για τις μειώσεις σε όλα τα μισθολόγια) στα μισθολόγια, στα οποία το ύψος των αποδοχών ήταν γενικώς μαθηματικώς υψηλότερο, και μικρότερο σε εκείνα, στα οποία το ύψος των αποδοχών ήταν μαθηματικώς μικρότερο, εντός δε του ίδιου μισθολογίου μείωσε κατά μεγαλύτερο ποσοστό τις αποδοχές των κατεχόντων τους ανωτέρους και ανωτάτους βαθμούς λειτουργούς και υπαλλήλους. Κατ' εφαρμογή του

αμιγώς αριθμητικού αυτού κριτηρίου, ο νομοθέτης καθόρισε και τις μειώσεις στις αποδοχές των στρατιωτικών των ενόπλων δυνάμεων και των σωμάτων ασφαλείας, επιφέροντας, ειδικότερα, μειώσεις στο ύψος του μισθού βάσης και των συντελεστών που εφαρμόζονται επ' αυτού για τον υπολογισμό των βασικών μισθών των λοιπών βαθμών, καθώς και στο ύψος των χορηγούμενων σε αυτούς επιδομάτων, οι οποίες αποδοχές, όπως έχει ήδη εκθεθεί, έχουν τον χαρακτήρα κινήτρου για την αποτελεσματικότερη εκπλήρωση της αποστολής τους και αντισταθμίματος για τις ιδιαίτερες συνθήκες εκτέλεσης των καθηκόντων τους. Εξάλλου, για τη μείωση των συντελεστών, βάσει των οποίων καθορίζονται οι βασικοί μισθοί των στελεχών των ενόπλων αυτών σωμάτων, η εφαρμογή των οποίων άγει σε πρόσθετη σημαντική μείωση των αποδοχών των υψηλόβαθμων, ιδίως, στρατιωτικών (άνω του 10%) δεν παρατίθεται άλλη δικαιολογία, εκτός από το ότι οι μισθοί των ανώτατων αξιωματικών είναι μαθηματικώς υψηλότεροι των μισθών των υπολοίπων στελεχών των ενόπλων δυνάμεων και των σωμάτων ασφαλείας, ρύθμιση, η οποία, κατά την εκτίμηση του

νομοθέτη, αποτελούσε επαρκές μέτρο για την προστασία όσων βρίσκονται "στις χαμηλότερες μισθολογικές κλίμακες".

17. Επειδή, περαιτέρω, στο άρθρο 4 παρ. 5 του Συντάγματος ορίζεται ότι: «οι Έλληνες πολίτες συνεισφέρουν χωρίς διακρίσεις στα δημόσια βάρη, ανάλογα με τις δυνάμεις τους.», στο δε άρθρο 25 παρ.1 και 4 του Συντάγματος ορίζεται ότι: "1. Τα δικαιώματα του ανθρώπου ως ατόμου και ως μέλους του κοινωνικού συνόλου και η αρχή του κοινωνικού κράτους δικαίου τελούν υπό την εγγύηση του Κράτους. ...Οι κάθε είδους περιορισμοί που μπορούν κατά το Σύνταγμα να επιβληθούν στα δικαιώματα αυτά πρέπει να προβλέπονται είτε απευθείας από το Σύνταγμα είτε από το νόμο, εφόσον υπάρχει επιφύλαξη υπέρ αυτού και να σέβονται την αρχή της αναλογικότητας.2...3... 4. Το Κράτος δικαιούται να αξιώνει από όλους τους πολίτες την εκπλήρωση του χρέους

της κοινωνικής και εθνικής αλληλεγγύης.". Περαιτέρω, στο άρθρο 79 παρ.1 του Συντάγματος ορίζεται ότι: "Η Βουλή κατά την τακτική ετήσια συνοδό της ψηφίζει τον προϋπολογισμό των εσόδων και εξόδων του Κράτους για το επόμενο έτος..." και στο άρθρο 106 παρ.1 αυτού ορίζεται ότι: "Για την εδραίωση της κοινωνικής ειρήνης και την προστασία του γενικού συμφέροντος το Κράτος προγραμματίζει και συντονίζει την οικονομική δραστηριότητα στη Χώρα, επιδιώκοντας να εξασφαλίσει την οικονομική ανάπτυξη όλων των τομέων της εθνικής οικονομίας...."

18. Επειδή, από τον συνδυασμό των ανωτέρω συνταγματικών διατάξεων συνάγεται ότι σε περιπτώσεις παρατεταμένης οικονομικής κρίσεως, ο κοινός νομοθέτης δύναται να θεσπίσει μέτρα περιστολής των δημοσίων δαπανών που συνεπάγονται σοβαρή οικονομική επιβάρυνση μεγάλων κατηγοριών του πληθυσμού και, ιδίως, όσων λαμβάνουν μισθό ή σύνταξη από το δημόσιο ταμείο λόγω της άμεσης εφαρμογής και αποτελεσματικότητας των επιβαλλομένων σε βάρος τους μέτρων για τον περιορισμό του δημοσίου ελλείμματος. Η δυνατότητα, όμως, αυτή δεν μπορεί να είναι απεριόριστη αλλά έχει ως όριο τις αρχές της αναλογικότητας, της ισότητας στην κατανομή των δημοσίων βαρών και του σεβασμού της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, οι οποίες επιτάσσουν το βάρος της δημοσιονομικής προσαρμογής να κατανέμεται μεταξύ όλων των κατηγοριών απασχολούμενων τόσο στο δημόσιο, όσο και στον ιδιωτικό τομέα, όπως, επίσης, και των ασκούντων ελεύθερο επάγγελμα, δεδομένου, μάλιστα, ότι η βιωσιμότητα των δημοσίων οικονομικών είναι προς όφελος όλων. Και τούτο διότι, ενόψει και της καθιερωμένης στο άρθρο 25 παρ. 4 του Συντάγματος αξιώσεως του κράτους να εκπληρώνουν όλοι οι πολίτες το χρέος της κοινωνικής και εθνικής αλληλεγγύης, δεν

είναι επιτρεπτό η επιβάρυνση από τα μέτρα που λαμβάνονται προς αντιμετώπιση της δυσμενούς και παρατεταμένης οικονομικής συγκυρίας να κατανέμεται πάντοτε σε συγκεκριμένες κατηγορίες πολιτών ώστε η σωρευτική επιβάρυνση αυτών να είναι ιδιαίτερα μεγάλη και να είναι πλέον εμφανής η υπέρβαση των ορίων της αναλογικότητας και της ισότητας στην κατανομή των δημοσίων βαρών, αντί της προωθήσεως διαρθρωτικών μέτρων ή της εισπράξεως των φορολογικών εσόδων από την μη εφαρμογή των οποίων ευνοούνται, κυρίως, άλλες κατηγορίες πολιτών (πρβλ ΣτΕ 668/2012 Ολ.).

.....

20 Επειδή, κατά τα ανωτέρω εκτεθέντα ούτε από τις προπαρασκευαστικές εργασίες ψηφίσεως του ν. 4093/2012, ούτε από το κείμενο του εγκριθέντος με τον νόμο αυτό Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016, ούτε, τέλος, από το κείμενο του εγκριθέντος με τον ν. 4046/2012 Μνημονίου Συνεννόησης προκύπτει ότι κατά τον προσδιορισμό του ύψους των περικοπών στο μισθολογίου των στρατιωτικών ελήφθησαν υπόψη, πέραν του ανωτέρω καθαρώς αριθμητικού και, ως εκ

τούτου, προδήλως απροσφόρου κριτηρίου, της επιτεύξεως δηλαδή συγκεκριμένης μεσοσταθμικής μειώσεως του μισθολογικού κόστους του Δημοσίου, η σημασία της αποστολής των ενόπλων δυνάμεων και των σωμάτων ασφαλείας και οι ιδιαίτερες συνθήκες ασκήσεως των καθηκόντων των στελεχών τους. Ούτε προκύπτει ότι έγιναν ειδικές εκτιμήσεις για τις επιπτώσεις από τις εν λόγω μειώσεις στη λειτουργία των ενόπλων αυτών σωμάτων, ούτε αν οι εκ των μειώσεων προερχόμενες επιπτώσεις είναι μικρότερες ή μεγαλύτερες από το οικονομικό όφελος που θα προκύψει, ούτε, τέλος, αν θα μπορούσαν να ληφθούν άλλα μέτρα ισοδυνάμου αποτελέσματος, με μικρότερο κόστος για το προσωπικό των ενόπλων δυνάμεων και των σωμάτων ασφαλείας. Δεν εξετάσθηκε, επίσης, αν οι αποδοχές των στελεχών των ενόπλων δυνάμεων και των σωμάτων ασφαλείας παραμένουν, και μετά τις νέες μειώσεις, επαρκείς για την αντιμετώπιση του κόστους αξιοπρεπούς διαβίωσης τους και ανάλογες της αποστολής τους. Η συνεκτίμηση των ως άνω κριτηρίων και λοιπών παραγόντων ήταν, κατά τα ήδη εκτεθέντα, επιβεβλημένη διότι οι επίμαχες περικοπές αφορούσαν σε αποδοχές των στελεχών στρατιωτικώς οργανωμένων σωμάτων, υπέρ των οποίων ο κοινός νομοθέτης

έχει υποχρέωση ιδιαίτερης μισθολογικής μεταχειρίσεως, η οποία απορρέει εμμέσως από τα άρθρα 45, 23 παρ.2 και 29 παρ.3 του Συντάγματος, ως αρχή που εγγυάται την αποτελεσματική εκπλήρωση της κρατικής αποστολής τους και ως αντιστάθμισμα για τις ιδιαίτερες συνθήκες εκτελέσεως των καθηκόντων τους. Οι ελλείψεις αυτές δεν μπορούν, εξάλλου, να αναπληρωθούν από την μελέτη που προσκόμισε η διοίκηση (βλ. μελέτη για τις μισθολογικές εξελίξεις στο Δημόσιο του Μαρτίου 2011, ΗΑΥ και ICAP Group), τα πορίσματα της οποίας επιβεβαιώνουν, κατά τους ισχυρισμούς της, την ανάγκη περικοπής του υψηλού μισθολογικού κόστους του Δημοσίου και αναμορφώσεως των ειδικών μισθολογίων. Και τούτο, διότι η ειδική αυτή μελέτη, ανεξαρτήτως του ότι από κανένα στοιχείο του φακέλου δεν προκύπτει ότι ετέθη στη διάθεση του νομοθετικού οργάνου και ότι ελήφθη υπόψη κατά την διαμόρφωση των επιμέρους ρυθμίσεων του ν. 4093/2012, περιέχει γενικές αναφορές για τα ειδικά μισθολόγια, συντάχθηκε στο πλαίσιο εκπονήσεως του ενιαίου βαθμολογίου και μισθολογίου των δημοσίων υπαλλήλων (ν. 4024/2011) και, πάντως, δεν περιέχει λόγους που θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν από την ανωτέρω άποψη, τις επίμαχες περικοπές, οι

οποίες, κατά το χρόνο συντάξεως της εκθέσεως (Μάρτιος 2011), δεν περιλαμβάνονταν στον προγραμματισμό της κυβερνήσεως. Περαιτέρω, με τα δεδομένα που ίσχυαν κατά τον χρόνο δημοσιεύσεως του ν. 4093/2012 οι συγκεκριμένες μειώσεις των αποδοχών των στρατιωτικών των ενόπλων δυνάμεων και των σωμάτων ασφαλείας, που επήλθαν με τον νόμο αυτό αποκλειστικά με βάση το ανωτέρω καθαρώς αριθμητικό κριτήριο, συνυπολογιζόμενες με την πλήρη κατάργηση των επιδομάτων εορτών και αδείας, τις υπόλοιπες μειώσεις που, κατά τα ανωτέρω, επεβλήθησαν διαδοχικώς στις αποδοχές των στρατιωτικών και τις αλληπάλληλες φορολογικές επιβαρύνσεις, υπερβαίνουν, λόγω του σωρευτικού τους αποτελέσματος και της εκτάσεώς τους, το όριο που θέτουν οι συνταγματικές αρχές της αναλογικότητας και της ισότητας στα δημόσια βάρη, δεδομένης

εξάλλου, και της αδυναμίας προωθήσεως των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων και εισπράξεως των ληξιπροθέσμων φορολογικών οφειλών που απετέλεσαν, κατά τα προεκτεθέντα, έναν από τους λόγους για τους οποίους κρίθηκαν και πάλι αναγκαίες, μεταξύ άλλων, οι νέες μειώσεις στις αποδοχές των στρατιωτικών των ενόπλων δυνάμεων και των σωμάτων ασφαλείας. Κατόπιν των ανωτέρω, οι λόγοι δημοσίου συμφέροντος που επικαλείται η Διοίκηση προς δικαιολόγηση των επίμαχων περικοπών του ν. 4093/2012 (βλ. την 2/42722/ΔΠΔΣΜ/26-4-2013 έκθεση απόψεων της Δ/σης Προγραμματισμού, Δημοσιονομικών Στοιχείων και Μεθοδολογίας του Υπουργείου Οικονομικών και το από 20-12-2013 υπόμνημα του Υπουργού Οικονομικών), οι οποίοι συνίστανται στην επίτευξη των στόχων του μεσοπρόθεσμου προγράμματος, στην εκπλήρωση, δηλαδή, των προϋποθέσεων που τίθενται, υπό μορφή προσαπαιτούμενων, για τη συνέχιση της χρηματοδότησης του προγράμματος δημοσιονομικής προσαρμογής της χώρας αν και δικαιολογούν κατ' αρχήν, την λήψη μέτρων περιστολής των δημοσίων δαπανών, περιοριζόμενοι στην ανάγκη μειώσεως του μισθολογικού κόστους του προσωπικού του Δημοσίου για την κάλυψη τμήματος του

δημοσιονομικού κενού του προγράμματος προσαρμογής, το οποίο προέκυψε, κυρίως, λόγω της αποτυχίας εισπράξεως των προβλεπομένων φορολογικών εσόδων και των ανείσπρακτων οφειλών παρελθόντων ετών και της αδυναμίας προωθήσεως των διαρθρωτικού χαρακτήρα μεταρρυθμίσεων του προγράμματος προσαρμογής, δεν αρκούν για να καταστήσουν συνταγματικώς ανεκτές τις συγκεκριμένες περικοπές. Και τούτο διότι, ανεξαρτήτως του ότι το δημόσιο συμφέρον, για την εξυπηρέτηση του οποίου επεβλήθησαν οι νέες μειώσεις, δεν ήταν τόσο έντονο όσο εκείνο που δικαιολογούσε την υιοθέτηση των αρχικών μέτρων των ν. 3833/2010 και 3845/2012 που ελήφθησαν, κατά τις διαπιστώσεις του νομοθέτη, προ του κινδύνου άμεσης χρεωκοπίας και εξόδου της χώρας από την ευρωζώνη, οι επίμαχες περικοπές συνιστούν μέτρα που λαμβάνονται μεν για την αντιμετώπιση της παρατεταμένης οικονομικής κρίσης, επιβαρύνουν, όμως, και πάλι, κατά παράβαση της κατ' άρθρο 25 παρ. 4 του Συντάγματος υποχρεώσεως όλων των πολιτών για εκπλήρωση του χρέους της κοινωνικής και εθνικής αλληλεγγύης, την ίδια κατηγορία πολιτών. Περαιτέρω, οι περικοπές αυτές δεν μπορούν να δικαιολογηθούν ούτε εκ του λόγου ότι αποτελούν τμήμα ενός ευρύτερου προγράμματος

δημοσιονομικής προσαρμογής που περιέχει δέσμη μέτρων για την ανάκαμψη της ελληνικής οικονομίας και την εξυγίανση των δημοσίων οικονομικών, προϋπόθεση, η οποία αποτελεί αναγκαίο όχι όμως και επαρκή όρο για την συνταγματικότητα των εν λόγω περικοπών. Εξάλλου, ανεπιτυχώς επιχειρείται η στήριξη της συνταγματικότητας των μέτρων αφενός μεν στην μεγαλύτερη της αναμενόμενης ύφεση της ελληνικής οικονομίας, η οποία κατέστησε μεν επιβεβλημένη την λήψη νέων μέτρων, όχι όμως και αναγκαιώς την εκ νέου περιστολή του μισθολογικού κόστους του Δημοσίου, αφετέρου δε στην αυξημένη αποτελεσματικότητα των εν λόγω μέτρων, η οποία, ωστόσο, δεν μπορεί να δικαιολογήσει την κατ'επανάληψη επιβάρυνση των ίδιων προσώπων Τέλος, η υπ' αριθ. 2012/211/ΕΕ απόφαση του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως της

13.3.2012, με την οποία προβλέφθηκε «μείωση κατά 12% κατά μέσο όρο των ειδικών μισθών του δημόσιου τομέα για τους οποίους δεν ισχύει το νέο μισθολόγιο», εν πάση περιπτώσει δεν έχει την έννοια ότι απαλλάσσει τον εθνικό νομοθέτη, κατά την άσκηση της εθνικής δημοσιονομικής πολιτικής στο πλαίσιο εκπληρώσεως των διεθνών υποχρεώσεων της Χώρας, από την τήρηση των προαναφερομένων συνταγματικών διατάξεων και αρχών.

.....

22 Επειδή, κατόπιν των εκτεθέντων στην ανωτέρω σκέψη 20 οι διατάξεις των περιπτώσεων 31- 33 της υποπαραγράφου Γ1 της παραγράφου Γ του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, με τις οποίες μειώθηκαν, οι αποδοχές των εν ενεργεία στρατιωτικών των ενόπλων δυνάμεων και των σωμάτων ασφαλείας και, μάλιστα, αναδρομικώς από 1-8-2012, καθώς και της απολύτου συναφούς προς αυτές διατάξεως της περιπτώσεως 37, αντίκεινται, κατά τα βασίμως προβαλλόμενα με την υπό κρίση αίτηση, προς την απορρέουσα εμμέσως από τις διατάξεις των άρθρων 45, 23 παρ.2 και 29 παρ.9 του Συντάγματος αρχή της ιδιαίτερης μισθολογικής μεταχειρίσεως των στρατιωτικών καθώς και προς τις συνταγματικές διατάξεις των

άρθρων 4 παρ.5 και 25 παρ. 4. Συνεπώς, η προσβαλλόμενη υπ' αριθμ. οικ.2834080022 /14.11.2012 απόφαση του Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών (Β' 3017/14.11.2012), με τίτλο "Επιστροφή των αχρεωστήτως καταβληθεισών αποδοχών και συντάξεων που προκύπτουν από την εφαρμογή των διατάξεων της υποπαραγράφου Γ1 του άρθρου πρώτου του Ν. 4093/2012 (ΦΕΚ 222/Α'/12-11-2012)", κατά το μέρος που στηρίζεται στις ανωτέρω, αντισυνταγματικές και ως εκ τούτου ανίσχυρες και μη εφαρμοστέες, διατάξεις των περιπτώσεων 31-33 και 37 της υποπαραγράφου Γ1 και αφορά την αναδρομική, από 1-8-2012 έως την εφαρμογή του νόμου αυτού, μείωση των αποδοχών των εν ενεργεία στρατιωτικών των ενόπλων δυνάμεων, συνεπεία της οποίας υποχρεώθηκαν αυτοί να επιστρέψουν συντάξιμες αποδοχές τις οποίες είχαν ήδη εισπράξει, ως αχρεωστήτως καταβληθείσες, δεν έχει εκδοθεί νομίμως και πρέπει κατά το μέρος αυτό να ακυρωθεί.

Κατόπιν των ανωτέρω κι επειδή πολλά ακούστηκαν και γράφηκαν στον τύπο και στο διαδίκτυο, οι στρατιωτικοί θα πρέπει να γνωρίζουν τα ακόλουθα, για να λάβουν αποφάσεις για το τι πρέπει στη συνέχεια να κάνουν:

1. Η ακύρωση ως αντισυνταγματικών των ανωτέρω εκτελεστικών διατάξεων του τρίτου Μνημονίου που κυρώθηκε με το Ν. 4093/2012, στο βαθμό που αφορούν τις περικοπές των αποδοχών των στρατιωτικών, **δεν παράγει δεδικασμένο υπέρ όλων**, δηλαδή δεν δεσμεύει τη διοίκηση να την εφαρμόσει σε όλους τους στρατιωτικούς. Αυτό συμβαίνει διότι το ΣΤΕ δεν αποτελεί Συνταγματικό Δικαστήριο, το οποίο δεν υφίσταται ως θεσμός στην Ελλάδα, με αποτέλεσμα οι αποφάσεις του να έχουν περιορισμένη δικονομική εμβέλεια κι εκτελεστότητα. **Το δεδικασμένο ισχύει μόνο για τους διαδίκους**, δηλαδή όσους προσέφυγαν στο ΣΤΕ {(άρθρο 50 του ΠΔ 18/1989 «Κωδικοποίηση διατάξεων νόμων για το Συμβούλιο της Επικρατείας» (ΦΕΚ Α΄ 8)}.

Περαιτέρω η Ελληνική Πολιτεία κι εν προκειμένω το Υπουργείο Οικονομικών, «πιστή» στα κακώς νοούμενο «ταμειακό συμφέρον» της, εμφανίζει μία εξαιρετικά δύσκαμπτη προσαρμογή στις δικαστικές αποφάσεις, ιδίως όταν αυτές έχουν οικονομικό κόστος για το κράτος. Για το λόγο αυτό ποτέ δεν προστρέχει να εφαρμόσει αναλογικά τις αποφάσεις του ΣΤΕ, σε όλους όσους αυτές μπορεί να αφορούν, ώστε να διορθώσει την αποδεδειγμένη αδικία σε όλες της τις διαστάσεις, αλλά εξαντλεί κάθε δυνατότητα καθυστέρησης, έχοντας θεσπίσει για το λόγο αυτό άλλωστε και χαμηλά προνομιακά επιτόκια υπερημερίας υπέρ του. Εφαρμόζει τις αποφάσεις πάντα με σημαντική καθυστέρηση και μόνο σε αυτούς που αναφέρονται ως διάδικοι εις αυτές! **Άλλα βεβαίως θα απαιτούνταν από ένα «κράτος δικαίου», πλην όμως αυτό δεν αποτελεί κατάκτηση ακόμη των Ελλήνων, αλλά ένα όραμα, για το οποίο χρειάζεται συσπείρωση και συνειδητός αγώνας όλων μας.**

2. Όσοι επομένως δεν προσέφυγαν κατά των εκτελεστικών διατάξεων του τρίτου μνημονίου, προκειμένου να μπορέσουν να χρησιμοποιήσουν τις αποφάσεις της Ολομέλειας του ΣΤΕ, ως σημαντική νομολογία, δημιουργούσα υποχρέωση στα

λοιπά διοικητικά δικαστήρια ουσίας, να την ακολουθήσουν, **οφείλουν άμεσα να προσφύγουν δικαστικά με αγωγή, οι μεν εν ενεργεία στα αρμόδια διοικητικά πρωτοδικεία, οι δε εν αποστρατεία - συνταξιούχοι στο Ελεγκτικό Συνέδριο (απόφαση 4/2001 ΑΕΔ)**, κατά του Υπουργού Οικονομικών , με αίτημα να αναγνωρισθεί η παρανομία της διοίκησης κατ' άρθρο 105 του Εισαγωγικού Νόμου του Αστικού Κώδικα, όσον αφορά και την περικοπή και των δικών τους αποδοχών και να υποχρεωθεί το Δημόσιο να αποδώσει τις διαφορές. Σημειωτέον ότι οι επιδικαστέες διαφορές, θα υπολογιστούν με βάση της αποδοχές που καταβάλλονταν προ της 31ης Ιουλίου 2012.

3. Η οικονομική ανάγκη ταχείας ενέργειας των στρατιωτικών συνδέεται με ενδεχόμενη **παραγραφή των απαιτήσεων σε περίπτωση καθυστέρησης.**

Η παραγραφή των απαιτήσεων των εν ενεργεία ή εν αποστρατεία στελεχών των Ε.Δ. και των Σ.Α., **είναι διετής κι αρχίζει από την κάθε επιμέρους περιοδική οφειλόμενη παροχή.**

Οι αμφισβητήσεις περί την αντισυνταγματικότητα του άρθρου 90 του Ν. 2362/1995 «Περί Δημοσίου Λογιστικού, ελέγχου των δαπανών του Κράτους και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 247)», που ορίζει ότι: «1... 2... 33. Η απαίτηση οποιοδήποτε των επί σχέσει δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου υπαλλήλων του Δημοσίου, πολιτικών ή στρατιωτικών, κατ' αυτού, που αφορά σε αποδοχές ή άλλες κάθε φύσεως απολαβές αυτών ή αποζημιώσεις, έστω και αν βασίζεται σε παρανομία των οργάνων του Δημοσίου ή στις περί αδικαιολογήτου πλουτισμού διατάξεις, παραγράφεται μετά διετία από της γενέσεώς της. 4... 5. Ο χρόνος παραγραφής των απαιτήσεων των συνταξιούχων εν γένει και βοηθηματούχων του Δημοσίου, καθώς και των κληρονόμων αυτών, από καθυστερούμενες συντάξεις, επιδόματα και βοηθήματα είναι δύο ετών, έστω και αν έχουν ενταλθεί εσφαλμένα. Οι εντελλόμενες δεδουλευμένες συντάξεις, βοηθήματα ή επιδόματα κατά την εκτέλεση, το πρώτο, πράξεων ή αποφάσεων κανονισμού συντάξεως ή βοηθήματος παραγράφονται σε δύο χρόνια, που αρχίζουν μετά την παρέλευση τριμήνου από τη χρονολογία εκδόσεως της σχετικής πράξεως ή αποφάσεως...» , ήρθαν με τις υπ' αριθμ. 32/2008 και 1/2012 αποφάσεις του Ανώτατου Ειδικού Δικαστηρίου (ΑΕΔ) , που αναγνώρισαν τη συνταγματικότητα ορισμού της παραγραφής των ανωτέρω

απαιτήσεων κατά του Δημοσίου σε διετία. Εν προκειμένω δεν ενδείκνυται η υποβολή αίτησης εξωδικαστικής επίλυσης της διαφοράς στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, γιατί αν και διακόπτει την παραγραφή, ωστόσο δεν επιφέρει την τοκοφορία των αξιώσεων κι οδηγεί μάλλον σε καθυστέρηση οριστικής επίλυσης της διαφοράς.

Κατόπιν τούτου προτείνουμε στα στελέχη των Ε.Δ. και Σ.Α. όπως ενεργήσουν άμεσα, μέσω των Δικηγόρων τους, στην δικαστική διεκδίκηση των αξιώσεών τους, αφού άλλωστε η νομικός αυτός ακτιβισμός δεν αποτελεί μόνο μέσο επιβίωσης αλλά κι εμπέδωσης της αναπαλλοτρίωτης αξίωσης των Ελλήνων πολιτών έναντι της Πολιτείας και των εκπροσώπων της, να ενεργούν με το δέοντα σεβασμό τόσο στο Σύνταγμα τη χώρας όσο και κυρίως στους ίδιους τους ιδιοκτήμονες αυτής, δηλαδή τους πολίτες!